

אמא [ב9]. **יְהִי חֲכָמָה אֶתְפֹּשֵׁט, וְאַפִּיק מִיָּנִיה בִּינָה, וְאַשְׁתַּפַּח דָּכָר וְנוֹקְבָא** ומפני שבינה שהיא אימא נכללה בתחילה בחכמה לכן אמר כי זו החכמה שהיא אבא נתפשט והוציא ממנו את הבינה לחוץ שלא תהיה נעלמת בו, כי עד עתה היתה כלולה בו, ונמצא שהם זכר ונקבה כל אחד בפני עצמו, ולא נקראו בסתם זכר ונקבה לבד, אלא **הוא, חֲכָמָה אָב. בִּינָה אֵם** אלא הוא הזכר בחי' חכמה נקרא "אבא" והנקבה שלו בינה נקראת "אמא", והם שהאצילו את זו"ן ולכן נקראים אב ואם שלהם. **חֲכָמָה וּבִינָה, בְּחֵד מִתְקַלָּא אֶתְקַלּוּ** חכמה ובינה שהם אבא ואמא במשקל אחד נשקלו, שהם שוים בקומתם, ולא כזו"ן שהנוק' מתחלת מהחזה דז"א, **דָּכָר וְנוֹקְבָא** ואפילו שאו"א הם שוים בקומתם מכל מקום הם בבחינת זכר ונקבה, שהנקבה צריכה לקבל

אור הרשב"י

וְאַתְנָהִיר מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא הֵיִינוּ מַחֲסֵד שְׁבִנְגֻלָּתָא דֵּא"א הַבָּא לֵאבָא מִדְּרַךְ הַמּוֹלָא כְּמִ"ש בְּדָף רַפ"ט אוֹת מִג יַעוֹש"ב, שְׁמִקְבֵּל אַבָּא אוֹר הַנּוֹ' מִהַמּוֹלָא בְּלִי שׁוּם הַתְּלַבְּשׁוֹת כֹּלל כְּמִבּוֹאֵר לַעִיל אוֹת ח יַעוֹש"ש, הֵנָּה אֵין אַבָּא לְבַדּוּ מִקְבֵּל אוֹרוֹת אֵלוּ הַעֲצוּמִים בְּלִי שׁוּם לְבוּשׁ אֵלָא גַם אֵימָא מִקְבֵּלָת מִהַמּוֹלָא בְּלִי שׁוּם לְבוּשׁ כְּמוֹ אַבָּא מִמֶּשׁ, כִּי הֵלָא מִזֵּל הַשְּׁמִינִי הוּא מִתְּלַבֵּשׁ בְּתוֹךְ מִזֵּל הַי"ג, וּמִשָּׁם מִקְבֵּלִים או"א שְׁנֵיהֶם בִּיחָד, כְּמִ"ש רַבְּנוּ ז"ל בְּעִ"ח שְׁט"ז פ"ו וּבִמְאֻמֵּר דָּף נו"ן ע"ג יַעוֹש"ש. וז"ש לָא אֶתְנָהִיר אֱלָא בְּדָכָר וְנוֹקְבָא שְׁנֵיהֶם בִּיחָד, מִטַּעַם דְּבִיָּה הָיָה בִּינָה סְתִימָא בְּגִוְיָה כְּמִ"ש רַבְּנוּ ז"ל בִּמְאֻמֵּר דָּף כ"ב ע"א יַעוֹש"ש:

[ב9] ועיין יין הרקח (דף נ' טור ב' אות י"א) שהביא את דברי רבינו האר"י ז"ל ממבוי"ש לענייננו וז"ל: כמבואר במבוי"ש ש"ג ח"ב פ"ו דף כ"ד ע"ד, וז"ל: "ונמצא כי זה החסד דעתיק שבתוך הכתר הנקרא אוירא דכ"א, אפיק מניה חד רוחא דגניז בעתיק יומין, שהיא יו"ד דנפיק מאויר, ואשתאר אור. וזה היו"ד הוא אבא, יו"ד דשמא קדישא, אשר בתחילה היה גנוז בעתיק בזה החסד. ולכן כשיצא זה היו"ד מזה האויר ונעשה ממנו בחינת אבא, לא נפק אלא מלביש לחסד דא"א, ואז בהאי אבא אתגניז האי אוירא, ר"ל שמאיר בו בדרך העלם וגניזיה מלמעלה עד שם וכו'", יעו"ש. וזה אומרו בְּד נִפְקָא, ר"ל כאשר יצאה מאוירא דעתיק.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שפע ואור מהזכר. וּבְגִינִיָּהּ כָּלֹא אֶתְקִיָּים בְּדָכֵר וְנוֹקְפֵא
ובשביל אבא ואמא שנתקנו בזכר ונקבה נפרדים כל שאר פרצופי האצילות וכל
הנמצאים נתקיימו ונתקנו בשני פרצופין נפרדים שהם זכר ונקבה, דְּאֶלְמָלֵא
הַאי, לֹא מֵתְקִיָּמִין שאם לא היו אבא ואמא נתקנים בסוד פרצופים
נפרדים וגמורים לא היו שאר הפרצופים התחתונים יכולים להתקיים, כי לא היו יכולים
לקבל את האור העליון כי לא היה מיתוק הדינים.

שירותא התחלה זו שהיא תחילת גילוי עולם האצילות דהיינו חכמה דאצילות
שהוא "אבא" הוא אב לכל הפרצופים שלמטה ממנו אפילו לאמא
עילאה כי מאבא נמשכים המוחין לאמא דָּא אָב לְכָלֵא, אָב לְכָלֵהוּ
אֶבְהֵן אבא זה דאצילות הוא אב לכל האבות לכל פרצופי הזכר כי גם יש"ס וז"א
ויעקב נקראים אבות, א"נ הוא אב לחב"ד חג"ת דז"א שנקראו אבות כדלעיל,
אֶתְחַבְּרוּ דָּא בְּדָא, וְנִהְיִירוּ דָּא בְּדָא [ג] נתחברו אבא ואמא זה
בזה בסוד היחוד. ואז האירו זה בזה כלומר אבא האיר ונתן טיפת המוחין דצל"ם באמא.
(חֲכֻמָּה אָב. בִּינָה אִם. דְּכָתִיב (משלי ב) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא) בְּדָא אֶתְחַבְּרוּ,
אוֹלִידוּ, וְאֶתְפַּשְׁטַת מְהִימְנוּתָא וכאשר התחברו אבא ואמא הולידו

אור הרשב"י

בכל פעם שרוצים או"א להזדווג לצורך מוחין
לז"א נעשה הכל פרצוף אחד בלבד לאבא
ויש"ס, ופרצוף אחד לבינה ותבונה יע"ש. וזהו
שאמר אתחברו דא בדא שהם אבא ויש"ס
בסוד דכר, ואימ' ותבונה בסוד נוק' ונהירו דא
בדא בסוד זווג.

[ג] עיין יפה שעה דף ע"ב וז"ל: אתחברו דא
בדא: הוא מה שכתב רבינו ז"ל (בדרושי ק"ש,
ובשער זו"ן [שי"ז] פ"ב) ז"ל ואז חכמה ויש"ס
העומדים בימין מתחברין ונעשו פרצוף אחד
לבד, וכן אימא ותבונה מצד שמאל נעשו
פרצוף אחד לבד וכו', וזכור הקדמה זו, כי

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

את הצל"ם דז"ן והוא בחינת המוחין דז"א ואז נתפשטה "האמונה" דהיינו המוחין הפנימיים בתוך כל פרצוף ז"א מראשו עד סופו. **בְּאַנְדְּתָא דְּבִי רַב יִיבָא סָבָא, הָכִי תַאנִּי** בספר האגדה של רב ייבא סבא כך למדנו, **מִהוּ בִּינָה** שואל שם מדוע אמא נקראת פעמים בשם בינה הרי בדרך כלל בפסוקים מכנים את אמא בשם תבונה כמש"כ ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה ותבונה (שמות לא, ג) וכן ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה (משלי ג, יט). **אַלָּא פֶּד אֶתְחַבֵּר דָּא בְּדָא, יו"ד בִּיה"א, אֶתְעַבְּרַת, וְאַפִּיקַת בִּין, וְאוֹלִידַת** אלא כאשר התחברו ונתייחדו אבא ואמא, שהם י"ה כי אבא אות י' אמא ה', אמא נתעברה בבן שהוא ז"א, או היה יחוד באו"א לצורך הולדת מוחין דז"א והוציאה והולידה המוחין דז"א. **וּבְגִין כֶּךָ, בִּינָה אֶקְרִי, בִּין י"ה** ומפני שהולידה אמא את ז"א, נקראת "בינה" שהיא נוטריקון ב"ן י"ה, לרמוז כי מחיבור ויחוד אותיות י"ה שהם או"א נולד הבן שהוא ז"א, **שְׁלִימוּתָא דְּכָלָא** אם כן שם בינה הוא שלמות הכל וכללות הכל כי שם בינה הוא כללות אבא ואמא וז"א. כי **אַשְׁתַּכַּחוּ תַרְוִייהוּ דְּמִתְחַבְּרִין, וּבִין בְּגוֹוִייהוּ** נמצא בתיבת "בינה" שניהם אבא ואמא שנתחברו ויתייחדו, וז"א בנם הנולד משניהם בתוכם, אבא מימין, אמא משמאל, וז"א בחי' תפארת באמצע. **כָּלְלָא דְּכָלָא** כלל העולה מכל הנ"ל. **בְּתַקוּנֵיהוּ** כי בתיקונים של אבא ואמא שנתקנו בשני פרצופים נפרדים זכר ונקבה, על ידי זה **אַשְׁתַּכַּח שְׁלִימוּתָא** (נ"א בן י"ה, תַרְוִייהוּ דְּמִתְחַבְּרִין, וּבִין בְּגוֹוִייהוּ. בְּתַקוּנֵיהוּ אַשְׁתַּכַּחוּ שְׁלִימוּתָא דְּכָלָא כָּלְלָא) **דְּכָלָא, אָב וָאִם. בִּין וּבֵת** מעכשיו

נמצאת באצילות שלימות כל הפרצופים כי יש אב ואם שהם או"א, ובן ובת שהם ז"א

ונוק', סוד ד' אותיות הוי"ה ב"ה.

מְלִין אֱלִין, לָא אַתִּיהֶבוּ לְגַלְאָה, בַּר לְקַדִּישִׁי עֲלִיזִין

דברים וסודות אלה לא ניתן רשות לגלותם רק לקדושים עליונים כלומר

לצדיקים גמורים, **דְּעֵאלוּ וְנַפְקוּ** שנכנסו ולמדו בסודות התורה ויצאו בלא ספק

ובלבולים וכמו שכתב מהרח"ו בהקדמתו לע"ח שהנכנס בחכמה הזאת צריך לידע ולהיות

בטוח בעצמו שאם יראה כמה ספקות ודברים תמוהים יאמר בלבו רק מחסרון שכלי איני

משיג כראוי, ולא ח"ו שבדבר עצמו יש פקפוק, לאיש כזה מצוה ללמוד עמו, **וְיִדְעִין**

אֲרַחֲוִי דְקוֹדֶשָׁא בְּרִידָה הוּא, דְּלֹא סָטָאן בְּהוּ לִימִינָא

וְלִשְׁמֵאלָא ויודעים ומבינים דרכי הקב"ה איך וכיצד הנהגת העולם העליון והתחתון

על ידי הספירות העליונות, ואינם נוטים ימין ושמאל לחשוב אחרת מהנהגתו יתברך.

דְּכַתִּיב, (הושע יד) כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי יְהוָה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם

וְגו' והם מהצדיקים המבינים ללכת בדרכיו. **וְכַתִּבָּה חוֹלְקִיהָ, דְּמֵאן**

דְּזָכִי לְמַנְדֵּעַ אֲרַחֲוִי, וְלֹא סָטִי, וְלֹא יִטְעִי בְּהוּ אשרי חלקו

של אותו חכם שזכה לידע דרכי ה' יתברך ולא נוטה ימין ושמאל ולא יטעה בלימודו

ובדרכיו. **דְּמְלִין אֱלִין סְתִימִין אֲנוּן** כי דברים אלה סתומים הם וקשה

להבין אותם כי אע"פ שאנחנו מכנים שמות לספירות ולפרצופים העליונים כמו אבא ואמא

בן ובת אין הדברים כפשוטן **וְקַדִּישִׁי עֲלִיזִין נְהִירִין בְּהוּ, כְּמֵאן**

דְּנְהִיר מְנְהִירוּ דְּבוֹצִינָא וקדושי עליון משיגים בהם ומקבלים הארה מהם,

ואפילו הכי הארתם הארה מועטת ואינם משיגים כאור השמש והלבנה אלא כמו מי

הלימוד היומי